

Nicolaus Balduin Blanckefort Johannes Hadelen von

Disputatio Iuridica De Furtis

Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731848926>

Druck Freier Zugang

VIRIS

*Admodum Reverendis, Magnificis, Amplissimis, Nobilissimis,
Consultissimis, Clarissimis, Doctissimis, usq; rerum
Experientissimis,*

DN. CLEMENTI à CULA, Abbati Stadano
& Canobii Sevenensis Præposito, Hæreditario
in Rula; &c.

DN. M. MICHAELI HAVEMANNO, Ministe-
rii Stadani Seniori, & ad DD. COSMÆ &
DAMIANI Pastori vigilantissimo.

DN. HEINONI HINTZIO,

DN. JOHANNI vff der Wordt / { Reipubl. Patriæ
Cosl. gravissimis.

DN. JOHANNI FRIEDERICO Koch, ibidem
Syndico & Practico celeberrimo.

DN. CHRISTIANO MEJERO

DN. JOHANNI Reussen /

DN. NICOLAO Höpffen /

DN. HENRICO Huegen /

DN. DIONYSIO Märckens /

DN. WOLDERO von Hadelen /

{ Senatoribus itidem lon-
ge meritissimis.

{ Illi Ordinis Equestri
Syndico. (do.
huic parèti deaman-

*Ut & Præstantissimis, Humanissimis nec non
Literatissimis*

DN. CASPARO Sachsen /

DN. NICOLAO HERMANNI,

{ Theol. Studiois so-
lertissimis.

Dominis Favitoribus, Patronis, Evergetis;

*Promotoribus, ac Amicis nullo non honore suspicien-
dū, venerandū hocce Exercitium Juridicum in grati animi
indictam. studiorumq; suorum recommendationem, cum o-
blatione officiorum promptissima consecrare voluit. debuit*

Author & Resp.

Annuat capitis Iustitia & Salutis
ille fons Jesus.

THESIS I.

Syp: Jurid:
de
Furtis p.
Pride:
Dno Nicol: Balduino
Blanche fort: 14 C.
Lupold: Joh: von Ha
Delan: Stadenj:
A. el. L.
Lothochij
Ao. 1643.

Furtum, quod nonnulli à furvo, hoc est nigro derivant, nobis cum Wesenb par. b. t. verò, à ferendo appellatum l. i. ff. b. t. definitur Contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus ejus, possessionisve, quod lege naturali prohibendum est admitttere. l. i. § fin. ff. de furt. § i. Inst. de oblig. q. ex del. nasc.

II.

Dicitur CONTRECTATIO) quia sola furti faciendi cogitatio furem non facit. l. i. § i. ff. b. t. l. 223. ff. de verb. Signif: cum solo animo fur fieri non possit. l. 3. § 18. in fin. ff. de acq. possess. d. l. i. § i. & cogitationis pœnam de jure civili nemo patiatur. l. 18. ff. de penù. Ipse ergo actus contrectationis interveniat necessum est. l. 52. § 19. ff. hic. d. l. 3. § 18. qui subsequenti pœnitentiâ ne quidem tolli potest, eò quod nemo pœnitentiâ suâ nocens esse desinat. l. 65. ff. b. t.

III.

Cum verò Contrectare sit loco movere. d. l. 3. § 18. seu ut vulg Bartolus in l. i. ff. hic de loco ad locum admove, hinc rei immobilis furtum fieri omninò negamus. §. 2. vers. abolita. Inst. de Usucap. l. 38. ff. eod. in fin. l. 25 ff. hic quamvis inter veteres teste Gellio II not. Artic. cap. ult. hac quæstio controversiam passa fuerit.

IV.

Non tamen qualibet contrectatio simplex, furtum est, sed quæ sit dolo, fraudandi & alieni intervertendi causa, cum fraude & affectu furandi conjuncta. Nemo enim nisi dolo & cum affectu furtum facit. l. 37. pr. ff. de usucap. l. 50. § 2. ff. b. t. Unde fit ut qui pecuniam cum sacco surripit, sacci quoq; nomine, (in quem animus in consequentiam simul directus est) furti teneatur. l. 77. ff. de furtis.

A

V. Quod

V.

Quod additur in definitione: LUCRI FACIENDI GRATIA principalem inter furtum & reliqua delicta differentiam demonstrat, Si quis enim alio fine rem alienam amoverit, & v. g. alienam ancillam meretricē libidinis gratia rapuerit, furtum non committit. *l. 39. ff. hic*, causa enim faciendi, non factum inspicitur. *d. l. 39. cum voluntas & propositum delinquentis maleficia distinguant. l. 53. ff. de furt.*

VI.

Quia verò affectus lucrandi principaliter in considerationem trahitur, hinc tempore necessitatis & famis extremae aliena esculenta furripiens, furti non tenetur, ut quod tali animo factum non est necessitas enim quæ legem non habet. *l. 162. ff. de Reg. Jur. l. pen. ff. de h. facit quandoq; licitum, quod lege licitum non est. c. 4. X. de reg. Jur. quod & in fame quæ teste Josepho de Bell. Judaic. & Basilio Mag. Homil. de fame & siccitate naturæ hostis, ejusq; destructrix, passio crudelissima vocatur, obtinet; & probatur per c. si quis propter necessitatem. X. de furtis. c. fraternitas caus. 12. quæst. 2. c. discipulos de consecrat. dist. 5. c. fin. 25. quæst. 1.* Ignoscendum enim est ei qui se suorumq; vitam voluit conservare. *l. 1. ff. de bon. eor. qui ant. sentent. &c. ita tenet. Wesenbec. in par. ff. hic. n. 15. Gail. lib. 1. obs. 142. n. fin. Treutl. disp. 30. thes. 3. l. b. vol. secundo.* Quod si tamen ad pinguiorem fortunam pervenerit, ad restitutionem tenebitur. *art. 166. Const. Crim. Carol. V. Menochius. s. presumption. 29. n. 18. Covarruvias in cap. Peccatum de reg. juris in Sexto part. 2. §. 6. n. 1. & seqq.*

VII.

Res ipsa cujus furtum fit, aliena, mobilis & corporalis esse debet, quia rei propriæ, quæ propriæ furtum fieri nequit. *l. 43. §. 1. ff. hic*, illa enim pro lubitu quis uti potest. *§. fin. Inst. de huius qui sui vel al. &c. l. 53. §. fin. ff. hic. l. 21. C. mandati.* nisi cum alio communis sit *l. 45. ff. h. t. l. 45. l. 51. ff. pro Socio.* Mobilis autem res idè esse debet, quod immobilia auferri aut ad defraudandum Dominum occultari non possint. *l. 25. ff. hic.* Incorporalis verò cum ea nec tangi nec contrectari possit. *pr. Inst. de reb. corp. & incorp. l. 43. §. 1. ff. de acq. ter. dom. sub furto non comprehenditur.*

VIII.

VIII.

Usus tamen ipsius rei duplex furtum committitur, tum si quis re, cuius nullum usum habet, tum eâ etiam ultra limitatum & concessum usum abutatur; priori modo creditor pignore & depositarius re deposita, cuius nullum usum habent, utentes, furti tenentur. *l. 73 ff. hic.* Commodatarius quoque limitatum usum, quem habet, excedens, furti reus est. *§. 6. Inst. hic. l. 54. l. 40. ff. hic.* Hinc habens usum equi sibi usque ad certam aliquam urbem commodatum, si aliò utatur, actione furti conveniri poterit, quod exemplo illustrat *Valerius Max. lib. 8 c. 2.* Sed hoc limitationem patitur, ut si quis citra animum fraudulentum, credens Dominum id facile permissurum, re commodatâ ultra limites ab initio adscriptos, usus fuerit, pro eo, furti de jure civili inculari nequeat. *l. 46. §. 7. l. 76. ff. hic. §. 7. Inst. h. t.* Jure Saxonico autem si quis ultra concessum usum & determinatum tempus vestem aut equum commodatum retineat, & propterea accusetur, confestim restituere & si corruerit, commodatori Interesse præstare tenetur. *art. 22. lib. 3.* Ubi sic disponitur: **Wer einem andern leihet sein Kleid oder Pferd/ zu bescheidenen Tagen/ holt ers über die Zeit/ vnd wird darüber beflagt/ so mus ers zu Hand wieder geben/ vnd bessern/ ob ers gedrergert hat; Dieberey noch Rauben mag er ihn nicht beziehen.** Huc & illud posse referri puto, quod in *l. 7. C. h. t. & l. 22. §. 7 ff. hic.* traditur, videlicet illum, qui pecuniam sibi traditam, ut aliò deferret, in suum usum ac commodum convertit, furti teneri. Quod idem in illo obtinet, qui pecuniam à me accipit, ut creditori meo solvat, si cum tantam pecuniæ summam eidem creditori deberet, suo nomine solverit. *l. 52. §. 16. ff. h. t.*

IX.

Et licet generaliter in omni furto possessio intervertatur, ita ut nec furtum fiat, si rei penes alium nulla sit possessio, nos tamen duce Imperatore in *§. 1. Inst. & Paulo J. Cto. in l. 1. §. 3. ff. h. t.* in definitione Possessionem, prout rei & usui ipsius opponitur, adeoque furtum quod solius possessionis intuitu perpetratur, consideramus, cuius exempla sunt in colono qui suo nomine possidere vel rem conductam in alium transferre desiderat & in debitore qui rem pi-

gnoratam creditori auferens, furtum rei suæ committere dicitur. §. 10. *Inst. hic. l. 66. ff. eod. l. 4 §. 21. l. 49. ff. de Usucapion.* quibus non obstat *l. 55. ff. de furt. & l. 51. ff. in fin. prin. ff. pro socio.*

X.

Quod præterea in definitione dicitur, Furtum jure naturali prohibitum esse admittere hoc *Alciato* magni nominis JCro non placet, qui putat illud tanquam turpe jure civili prohiberi. *l. prohibitum. 42. ff. de verb. signif.* Verum cum antiquissimæ legi naturali & cum hominibus natæ, quæ alteri prohibet facere, quod sibi quis fieri nolit, adversetur, rectè nos furtum jure etiam naturali prohibitum affirmamus per textum expressum in *§. 1. Inst. hic. l. 1. §. fin. ff. de furt.* Naturâ enim iniquum est alium cum alterius detrimento fieri locupletiores. *l. 14. ff. de condi&. Indebiti:* facit quod jus divinum juri naturali convenit & furtum prohibet. *Genes. 31. v. 20. Exod. 20. v. 15. Apocalyp. 9. vers. 21. Matth. 19. Ver. 18. Johann. 12. vers. 6. 1. ad Corinth. 6. vers. 10.* Cui nihil contradicunt perversi quorundam populorum mores, quorû meminere *Gellius. lib. 11. c. 18. Noct. Att. Tacitus de moribus Germanorum Diod. Siculus. lib. 1. part. 2. c. 3. Alex. ab Alex. lib. 6. dier. genial. c. 3.* Quia illis furtum non per se, sed propter hoc, ut eorum ingenia hac ratione magis acuerentur ac animi eorum ad astutiam & vigilandi tolerantiam obfirmarentur, permissum est. Secundum *Gellium d. l.* Neq; enim ut inquit *Antonius Augustinus lib. 4. Emendat. c. 4.* perversæ aliquorum mentes jus divinâ quadam providentiâ constitutum. §. 11. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Ciu* possunt intervertere; maximè cum id ab omnibus gentibus per æquè custodiri dicatur, quod à maxima parte hominum in vigore retinetur. §. 1. *Inst. de jur. Nat. G & C. l. 1. ff. de acq. rer. Dom. l. 19. ff. ad Muni. Wesenbe par. ff. de just. & jure. n. 15. pr.*

XI.

Explicatâ definitione ipsius furti, sequitur ipsius divisio. Quæ licet olim alia fuerit in conceptum & oblatum, prohibitum & non exhibitum. §. 3. & 4. *Inst. hic.* quia tamen species hæ una cum furtorum quæstione cum lance & licio (de qua vide *Platon. lib. 12. de legib*) recte *Gellio. c. 10. noct. Attic.* consopitæ sunt, à nobis intactæ relinquuntur. Placet ea hodiernis moribus accommodatior in-
fur.

furtum manifestum & nec manifestum facta distinctio, quorum
 ILLUD est, quando fur in ipso facto vel cum re furtiva. l. 3. ff. hic. de-
 prehenditur, prius quam eò loci pertulerit quò destinaverat. d. l. 3.
 § fin. l. 4. ff. hic. § 3. Inst. eod. quod explicat. Const. Crim. Carol. V.
 art. 158 his verbis: So der Dieb mit gemeltem Diebstal ehe vnd be-
 vor er an sein Gewarsam kompt/ betreten wird / oder ein Geschrey
 oder Nachtheil machet/ ist ein öffentlicher Diebstall etc. nec refertur
 in publico an in privato deprehendatur, modo ante fiat quā ad lo-
 cum destinatum rem furtivam perferat. l. 5. ff. eod. § 3. Inst. hic.
 ipse Dominus an vicinus aut alius quispiam furem videat & depre-
 hendat. nihil interest l. 7. § 3. ff. hic. imo fur visus re furtivā abje-
 ctā aufugiens furti tamen manifesti tenetur. d. l. 7. § 2.

XII.

Furtum nec manifestum quid sit ex prædefinito colligi pote-
 rit, quod enim manifestum non est, hoc scilicet nec manifestum
 est. l. 3. ff. h. t. § 3. Inst. hic. hinc si cum quispiam tibi furtum face-
 ret de domo tuā, te, ne te occideret, abscondisti, etsi furtum fieri
 vidisti, manifestum tamen non est. l. 7. § 1 in fin. l. pen. in fin. ff. h. t.
 quia cum surripientem videns, non accurristi, ad eum comprehen-
 dendum, quæ duo simul in deprehensione requiruntur. l. 7. § 2. ff.
 hic. furtum manifestum dici nequit. l. 21. ff. eod. & tantum de di-
 visione sufficiat. Consultantur Wesenb. par. ff. h. t. Treutl Disp. 30.
 thes. 1. & per tot. vol. secund. Ad causam Efficientem furti trans-
 itum faciemus.

XIII.

Causa Efficiens furti ut ait V Wesenb. par. ff. d. l. est fraudulosa
 voluntas & contrectatio. l. 22. in pr. ff. hic. § 7. Inst. eod. cum animo
 scilicet & affectu furandi conjuncta. l. 21. § 7. l. 52. § 19. ff. h. t. l. 3.
 § 18. ff. de acq. possess. unde qui furti consilium capere nequit, nec
 furari poterit, l. 90 § 1 ff. de furt adeoque pupillus & impubes
 (nisi pubertati proximus § 18. Inst. hic. qui alias doli capax dicitur
 l. 23. pr. ff. hic. l. iii. ff. de reg. jur.) rem alienam amovendo, furtum
 non committit. Const. Crim. Carol. V. art. 164 hisce verbis: So
 der Dieb oder Diebinn ihres Alters unrer vierzeihen Jahren were/
 die sollen umb Diebstal ohn sonder Ursache auch nicht vom lebend

zum Tode gerichtet/ sondern der obgemelten Leibstraffe gemäß / mit
samt ewigen Brpheude gestraffet werden/ etc.

XIV.

Vicina huic est quæstio: An is qui putavit se Domini volun-
tate rem attingere, furtum committat, in quo pro negativa faci-
mus. per §. 7. *Inst. hic. l. 46. §. 7. l. 76 pr. ff. hic. l. 48. §. 2. ff. hic.*
Ex eo quod furandi voluntas (quæ maleficium hoc distinguit. *l. 53.*
pr. ff. hic. l. 37. ff. de Usucap. l. 46. §. 7. ff. h. t.) abesse videatur: Quod
si quis tamen ex adverso invito Domino se rem contrectare putave-
rit, cum eo consentiente fiat, furtum fecisse existimatur. *l. 46. §. pen.*
ff. h. t. actione tamen furti conveniri non poterit *d. l. 46. §. pen. in*
fin. §. 8. Inst. hic. l. 43. §. 5. l. 49. §. 2. ff. h. t. quæ leges alias in con-
trarium allegari solitæ quoad effectum referendæ sunt, ut scilicet
Dominus, quo volente res fuit ablata, licet furtum reverâ commis-
sum sit, actione tamen furti convenire non possit, maximè cum in
iis affectibus, qui merè ab animo dependent, magis quod in opini-
one facientis quam quod in rei veritate est, veniat spectandum *l. 15.*
ff. de acq. hered. l. 18. §. 3. ff. de Injuriis. ita nobiscum *Mynsing. in §.*
8. n. 3. Inst. hic. Vultejus ad princip. eod. n. 32. contra Borcholtzen ad d.
§. 8. Schneidvvinum. ibid. in pr. Hænonium disp. 18. q. 13.

XV.

MATERIA furti ut supra *thes. 7.* diximus est res Aliena,
Mobilis & Corporea etiam minima: §. 16. *Inst. de Rer. divisi. l. 5. §.*
6. ff. de acq. rerum dom. Non enim ex quantitate sed ex affectu fu-
randi delictum æstimatur. *c. ult. c. 14 q. ult.* imò actiones ordina-
riæ (qualis est actio furti civilis. §. 18. *Inst. de action.*) pro re modicâ
dari dicuntur. §. 1. *vers. 5. Inst. de ribon rapt. l. 1. §. 10. ff. de con-*
sung. cum Em. l. 22 ff. de damno insect. licet contrarium in actioni-
bus extra ordinariis procedere, posset demonstrari ex *l. 4. ff. de rest.*
in int. l. 9. §. ult. ff. de dol. mal. Ad stipulantur nobis *Mynsingerus*
Schneidvvinus, VVesenbergius, Heig. in d. §. 16. Arumæus disp. 17. Ex-
ercit. 5. Hænonius disp. 4. quæst. 6. contra Zasium 2. Sing. Resp. c. 26.
Covarruviam. 1. var. resol. 6. 7. num. 127. quorum fundamenta e-
vertit. Bronchorff. cent. 5. ab. 70. Qui tamen superius allegati re-
cè

de criminalem furti actionem ob rem minimam dari, procedere
non opinantur. l. ult. ff. h. r.

XVI.

Quod si Emptor antequam res solverit, rem emptam subtraxe-
rit, venditori. l. 14. §. 1. ff. hic. uti & Dominus, rem illam in qua u-
susfructus alienus est surripienti usufructuario fructum facit. l. 15. §.
1. l. 20. §. 1. ff. hic. imò ipse creditor si rem liquido debitam à debi-
tore auferat, furtum committit. l. 3. C. de vi bon. rapt. l. 13. ff.
Quod met. caus. l. 14. C. de Judic. Singulis enim concedendum
non est, quod publicè per Magistratum fieri convenit. l. 176. ff. de R.
Jur. Bronchorst. cent. 1. assert. 56. & cent. 4. assert. 75. Non obstan-
te. l. 10. §. 16. ff. Quæ in fraud. cred. l. 54. C. de Decurionibus. Ad
quas respondemus. arg. l. 5. §. 11. ff. de nov. oper. nunciat. Quoties
periculum in mora est à regulis juris communis recedere lice-
re.

XVII.

Et licet inventione rerum, quæ in littore maris aut aliis com-
munibus locis inveniuntur, jure Dominium assequamur. §. 18. Inst.
de rer. divis. l. 3. ff. eod. hoc tamen in rebus quæ alicujus fuerunt &
in via publica aut privata inventæ sunt, non procedit. §. ult. Inst. d.
1. pro illis enim inventis non restitutis de jure civili furti quis con-
veniri poterit, si animo lucrandi eas apud se retinuerit. l. 43. §. 4. §.
& 6. ff. h. t. c. si quid. ca. 14. quest. 5. Quod si tamen actu nesciens
cujus res inventa sit, redditurus si id sciat, ei cuius fuit, rem secum
detulerit, ob hoc quod retinet, furti non tenetur, l. 43. §. 7. ff. hic.
imò priori casu, quando certò scit Dominum rem illam pro dereli-
cto habuisse. h. e. ea mente abjecisse, ut eam in rerum suarum nu-
mero nolit esse. §. ult. Inst. de rer. divis. ab actione furti liber est.
l. 43. §. 5. ff. hic. quamvis autem posteriori casu rem sine peccato
retinere posset, melius tamen faciet, si rem inventam Domino red-
dendam jubeat proclamari d. l. 43. §. 8. l. 15. de prescript. verb.
quam proclamata Dn. comparenti & rem suam esse signis evidentie-
bus demonstranti accepto inventionis præmio. l. 4. §. 4. de cond. ob
turp. caus. l. 43. §. 9. ff. hic. restituet, sin ille in probatione rei suæ de-
fecerit.

fecerit, inventor pauper rem ipsam sibi retinebit, si dives sit, eam inter pauperes distribuet aut si rem retinere malit, ejus æstimationem.

XIIX.

Quæ navis levandæ causâ in tempestate ejiciuntur, Domino rerum permanent. *l. 2. in fin. l. 8. ad l. Rhod. de jactu. l. 58. ff. de acq. rer. Dom.* quia nō eo animo, quod quis eas habere nolit, sed quo magis cum ipsa navi maris periculum effugiat ejici videntur. *S. fin. Just. de rer. divis.* adeoque cum non dicantur esse in derelicto sed pro salutis causâ interim demisso. *l. 21. §. 2. ff. de acq. poss.* furtum earum quoque rerum fieri putamus. *d. l. 43. §. 11. nisi jactus ex navi derelinquendi animo factus sit d. §. 11.* Eo enim casu sicuti & rerum aliàs pro derelicto habitarum, veluti quæ nullius sunt, furtum fieri non intelligitur. *d. l. 43. §. 5. ff. b. t. VVesenb. par. ff. hic.*

XIX.

FORMA furti est ipsa rei contrectatio sine quâ furtum non committitur. *l. 52. §. 19. l. 67. ff. b. t.* hæc duplex est: VERA cujus in præcedentibus mentionem fecimus, vel FICTA quam jus ratione effectus habet pro verâ, hinc cujus ope & consilio furtum factum est. licet verè rem non contrectârit. *h. e. tetigerit vel amoverit,* furti tamen tenetur *§. 11. vers. ope. §. 12. Inst. de obl. ex delicto. l. 50. §. 1. ff. hic.* in quibus textibus num verba (Ope & Consilio) disjunctim an conjunctim accipienda non æquè inter omnes convenit. Nos cum *Susolt. dissert. 16. Goddæo ad l. 53. ff. de Verb. Signif. n. 17. Bronchorst. cent. 4. assert. 73. Henonio disp. 18. th. 15.* Separatim legenda rectius putamus per *d. l. 53. §. 1. ff. de verb. Signif. l. 20. C. de furt.* ita ut consilium citra opem & hæc vicissim citra illud ad furtum sufficiat ejusque actionem, si modò contrectatio subsequuta sit, producat. *l. 50. §. pen. l. 52. §. 19. l. 53. in fin. ff. b. t.* Hinc qui opem tantum tulit hac actione in duplum. *l. 34. ff. hic* et qui consilium dedit, ut furtum fieret, eodem modo si fur consilio paruerit atq; ita furtum secutum sit, actione furti tenetur. *l. 36. l. 52. §. 19. ff. hic.* Quod si autem verba illa (ope & Consilio) in hypothesi sæpè concurrant & conjunctim proponantur ut in *l. 36. in fin. pr. l. 50. §. 1. ff. & §. 11. Inst.*

XX.

Ad fictam hanc contrectationem non immeritò refertur factum ejus, qui furem vel rem furtivam scienter recipit. *l. 14 C. h. t. l. 12. C. ad l. Fav. de plagiar. l. 9. C. ad l. Jul. de vi publ. §. 4. in fin. Inst. hic licet enim ipse rem propriè non contrectet, qui furem vel rem ce-
lat aut recipit. furti tamen tenetur. l. 48 §. 1. ff. hic l. 3. §. 3. ff. de incend. nauf. & ruin. l. 14 ff. Commodari. adeò ut ordinarià cum fure poenà plectendus veniat d. l. 48 §. 1. Receptatores enim non minus delin-
quunt quam aggressores. d. l. 3 l. 6. §. 2. ff. ad l. Jul. peculat. & paria sunt patrare scelus vel idem approbare. l. 1. ff. de Receptorib. cui concordat textus Juris Saxonici art. 13. lib. secundi. qui sic habet:
**Wer Diebe behauset oder hehlet/ oder einen mit Hülff dar-
zu stärcket/ wird der des überwunden/ sol man über ihn rich-
ten als über jenen &c.** Nam ut commune ferti dixerim: **Der
Hehler ist so gut/ als der Stehler.***

XXI.

FINIS furti est LUCRUM adeò quidem ut sine intentione furandi furtum non fiat, quod patet ex *l. 1. §. fin. ff. h. t. & in superiori-
bus fufius demonstratum est. Unicum tantum hujus occasione
placet annectere. An scilicet is qui rem alienam surripit eo sine
ut Deo vel proximo pauperi largiatur, furti conveniri possit? Quod
quamvis lucrica causa factum non videatur, quia tamen rem invito
Domino alter contrectavit, hinc donatio illa tanquam de re alienà
non procedit, sed furti speciem in se habet. l. 54. §. 1. ff. de furt. can.
Non est putanda. l. 1. q. 1. c. Forte. 14. q. 5. Ratio hujus est ex *Rom. 3.
v. 8.* Quod non oporteat facere mala ut eveniant bona; nam boni
finis intentio actionem per se malam ac vitiosam non reddit hone-
stam aut laudabilem, sicuti & Augustinus scribit: *Uti non sunt faci-
enda adulteria ut filios generemus ita nec facienda furtiva voluntate pa-
scendi pauperes* Tantum de Causis, cum verò Causæ producant
suos effectus, *l. 6. §. 2. ff. de jur. patron.* paucis naturam eorum in-
vestigabimus.*

XXII.

EFFECTUS furti in duobus: Actionibus scilicet & poe-
nis

B

nis quæ inde resultant, vertitur: Actiones autem sunt, vel REI persecutoriæ quibus rem ipsam ablatam recuperamus vel Pœnales quibus pœnam persequimur. Pœnalibus agitur aut Civiliter aut Criminaliter. Actiones Rei persecutoriæ sunt: 1. Actio ad Exhibendum. 2. REI vindicatio. 3. Condictio furtiva. l. 7. §. 1. ff. de cond. furr. & hæ plures actiones odio furum introductæ sunt. §. 14. Institut. de actionibus.

XXIII.

Actio ad Exhibendum personalis in rem scripta, l. 3. §. 3. ff. ad Exhibe. competit ei cuius interest rem furtivam exhiberi. h. e. qui veram & iustam causam habet, ob quam exhibitionem rei desiderat. l. 3. §. 11. in fin. ff. eod. licet Dominus non sit. d. l. §. 3. 8. 9. 10. l. 13. ff. eod. Datur autem contra furem sive ipse rem possideat vel ad alium transtulerit. l. 3. §. fin. d. t. & possidere deserit aut ita recuperit ut exhiberi nequeat. l. 9. in pr. & §. 2. ff. ad Exhib. l. 3. §. 2. ff. eod. in hæredem ex dolo defuncti si eo nomine hæreditas locupletior facta sit conceditur, l. 131. l. 150. ff. de reg. jur.

XXVI.

Rei vindicatio datur soli Domino cui res surrepta est, ejusque hæredibus, (non verò aliis quorum interest furtum factum non esse,) jure Dominii, non tantum contra furem sed & contra quemcunque possessorem, qui licet bonæ fidei emptor sit, cogitur tamen rem furtivam non refuso pretio restituere. l. 2. C. h. tit. l. 23. C. de rei vindic. Et jure Saxonico in art. 36. lib. 2. ibi: Verleurer er seine Pfennig/ &c. Aded autem res furtiva vindicari potest, ut eam etiam in alienis ædibus præcedente tamen autoritate Magistratus & prævis certis indiciis, liceat perquirere. Schneidevvin. Borcholt. ad §. Inst. hic Clarus lib. 1. §. furtum n. 3. Cagnolus ad l. nemo 104. n. 36. ff. de reg. jur.

XXV.

Quod si tamen res furtiva apud aliquem inventa sit, an hoc ipso indicium satis sufficiens ad torturam Judici emerferit, magnæ est quæstionis, quibusdam id affirmantibus, aliis idem negantibus, Nos cū Claro in §. fin. q. 21. n. 41. Menochio lib. 2. arb. judic. quæst. cent. 3. cas.

cas. 461. n. 10. Schneidervinus ad §. 4. n. 5. Inst. hic. Hanonio disp. 11. cont. 3. ex facti circumstantiis & personæ statu hoc ipsum determinandum arbitramur. per. l. 10. §. 1. de quæstion. l. 5. §. 6. ff. de re militari l. 55. ff. Locati. l. 51. ff. pro Socio. l. 51. ff. de donat. int. vir. & Uxor.

XXVI.

Illa autem res furtiva inquisita, apud furem inventa, fure ad mortem à iudice condemnato, non fisco cedit, sed ad illum, cui subtracta est, revertitur. Iniquum enim esset ex re calamitosa emolumentum fisco capere *l. 1. C. de naufragiis*. Cum calamitatem calamitate adaugere. *l. 14. ff. de off. Præs. & ex alieno fletu risum conciliare non liceat. c. peristis X. de privilegiis*. Facit *arg. l. 20. ff. de captiv. & postlimin. rev. & l. 22. C. de penis*. quæ non vult Dominum rei qui nihil admisit propter delictum furis privari debere re suâ; textus est aliàs expressus de jure hodierno in *Const. Crim. Carol. V. art. 207*. Ita Damhoud, in *pract. crim. c. 120. n. 51*. Mindanus in *tract. de Mandatis. Schneidervinus ad §. fin. n. 8. Inst. hic*.

XXVII.

Condictio Furtiva quæ actio personalis est actorem probatione Domini non onerat, sed sufficit Dominum vel ejus heredem. *l. 11. ff. de cond. furt. rem furto ablatam sibi dari oportere intendere. §. 14. Inst. de action. quod tamen contra naturam ipsius condictionis in hac speciali condictione receptum esse videtur, præter illam enim nulla est, quæ datur Dominis. l. 12. pr. & ibi Dd. ff. de Condict. furtiva. §. 14. Inst. de act. qui id singulari furum odio attribuit; hæc conditio tantum adversus furem & ejus heredem datur. l. 5. l. 7. §. 2. ff. de condict. furt. licet non possideat. §. fin. Inst. hic. d. l. 7. §. fin. & quidem rei recipiendæ nomine. l. 54. §. 3. ff. hic. §. 14. Inst. de action. & gratiâ ejus quod interest agentis. l. 3. l. 8. in fin. l. 13. ff. de condict. furt. idque si res exstet, quod si enim res esse desierit, conditio æstimationis locum habebit. l. 8. pr. ff. de cond. furt. circa quam id tempus spectandum, quo res unquam plurimi fuit, maximè cum fur rem deteriore factam dando non liberetur, eo*

B 2

quod

quod semper moram facere videatur l. 2. §. 1. ff. de condit. furt. l. fin. in fin. ff. eod. contra eum tamen cujus ope & consilio furtum factum est, conditio non dabitur, l. 6. ff. de Condit. furt.

XXIIX.

R
Cum verò hæc conditio adversus hæredes furis competat, quæstio agitari solita est: An proparte quæ pervenit, aut in solidum illi teneantur, Nos cum Anton. Fab. lib. 4 Conject. c. 1. Pocio in notis ad tit. Inst. de perpet. & temp. act. Bronchorst. cent. 2. assert. 39. pr. Henonio disp. 18. contrav. 18. Treutlero vol. primo disp. 22. thes. 13. lit. d. Fachineo lib. 9. Contrav. c. 5. posteriorem sententiam sustinemus, quia scilicet actiones rei persecutoriæ adversus hæredes dantur in solidum §. 1. Inst. de perpetuis & tempor. except. l. 35. ff. de oblig. & act. l. 23. §. 2. ff. ad l. Aquil. Conditio furtiva autem est actio rei persecutoria. l. 7. §. 2. ff. de Cond. furt. l. 12. C. de furtis §. fin. Inst. hic. Ergo & dabitur in solidum, facit textus expressus. l. 9. ff. de Cond. furt. in qua dicit Ulpianus: *In condictione ex causa furtiva non pro parte quæ pervenit sed in solidum heredes teneri*, quod pluribus probat, Wesenb. in par. ff. de cond. furt. num. 7. Donellus lib. 13. Comment. c. 29.

XXIX.

Alterum in quo Effectus furtorum consistit, pœnæ sunt, quæ licet attestantibus Gellio lib. 11. c. ult. & Alexand. ab Alex. lib. 6. gen. dier. c. 6. variarum gentium moribus & legibus variæ fuerint constitutæ, jure tamen divino eam Dupli vel Quadrupli fuisse scribitur Exodi 22. quam quoad furtum nec manifestum Romani retinuerunt & in 12. tab. redigerunt, in manifesto verò homini libero fustigationem & in servitutem additionem, servo autem ultimum capitis supplicium irrogârunt secund, Gell. l. 11. c. 18. & extat hujus severioris pœnæ vestigium in l. ult. ff. de condit. caus. dat. & c. l. 56. §. 1. ff. de furt.

XXX.

An autem hodiè pœna hæc furti jure divisio introducta
rectè

rectè ad capitis supplicium extendi possit, gravis de eo est con-
 cernatio multis tam Theologis quam JCtis negantium placuit sen-
 tentia, nobis affirmativa arridet, maximè cum corrupto hoc se-
 culo ob mores hominum in pejus mutatos & furtorum frequen-
 tiam adeoque delictis magis magisque crescentibus pænæ ex-
 acerbandæ. l. 9. §. fin. ff. de pænis. l. unic. C. de supereract. & ad
 suspendium aut aliam capitis graviolem extendendæ fuerint,
 quam laquei pænâ ubivis locorum ferè receptam testatur con-
 stitutio Friderici Imperatoris lib. 2. Feud. tit. 27. §. 9. & non im-
 meritò Carolus V. recentiori sanctione in Constitut. Crim. art.
 159. confirmavit.

XXXI.

Hanc tamen pænâ capitalem ob unicum simplex furtum
 etiam magnum imponi non posse cum Menoch. lib. 2. arb. quest.
 cent. 4. cas. 295. num. 7. Claro §. furtum. n. 7. Farin. tit. de Delict.
 & pæn. quest. 23. n. 3. Fachin. lib. 9. cont. c. 91. verius esse puta-
 mus, eò quod ratio finalis quæ est delicti frequentia & iteratio, in
 primo furto etiam magno cessare videatur, & expressè Constit.
 Crim. art. 160. trium furtorum mentionem fecerit; ne tamen de-
 licta impunita maneat. l. 51. ff. ad l. Ag. primum furtum non mani-
 festum, quinque solidos non exæquans pænâ dupli, vel si fur pauper
 sit, carceris vindicatur art. 157. manifestum verò fustigatione, rele-
 gatione, & si tantum in bonis habeat ablati restitutione punitur.
 art. 158. quod si tamen furtum primum seditiosum fuerit. hoc est:
**Durch steigen vnd brechen/ oder mit Wassen etwa gesche-
 hen were/** suspendio puniri poterit, art. 160. d. Const. Crim.

XXXII.

Secundum furtum quòd infra quinque solidos est, simplex
 & non seditiosum alligatione ad palum ignominie (vulgo **den
 Rack**) facta, & relegatione mulctatur. art. 161. Tertium verò
 indistinctè in viro laquei, in muliere aquæ pænâ Imperator in art.
 162. ulciscitur, & hoc procedit etiam si in diversis territoriis tria di-

Siinda fulta perpetrata sint aut ad furtum prius punitum vel indulgentia principis remissum, secundum aut tertium accesserit, quia frequentia delinquendi consideratur & pœna in uno loco semel imposita nullam adferre potest impunitatem. l. 8. C. ad l. Jul. de vi publ. l. 28. §. 10. ff. de penis. ita Clarus in d. §. furtum. num. 10. & 12. Menochius d. l. n. 17. & 19. Treutl. vol. secundo disp. 30. thes. 3. lit. f. Henon. disp. 18. cont. 9.

XXXIII.

An verò hanc pœnam suspendii fur possit effugere, qui rupto laqueo in terram cecidit, quæri hic assolet. Varii hæc de re variè. Decius enim in l. favorabiliores n. 8. ff. de reg. jur. VVesenb. par. ff. de penis. n. 9. Tiraquellus in tract. de pen. leg. temp. caus. 64. affirmativam tuentur. Nos cum Mustor. tract. de Juridict. n. 93. Bocero ibid. c. 5. n. 71. Claro §. fin. quest. 98. n. 9. & Henonio disp. 18. cont. 11. negativam amplectimur, eumque ita cadentem denuo strangulandum esse censemus, quia sententia hæc quæ vult daß er an dem Galgen mit dem Strange oder Ketten vom Lebend zum Tode gerichtet werden soll. art. 192. rubr. zum Galgen. effectum suum non sortiretur, quod est contrariet. tit. ff. de re judicat. accedit etiam quod Reipubl. inter sit delicta impunita non manere. l. 51. §. 2. vers. Quod si quis ff. ad l. Aquil. maxime cum pœnas ob maleficia solvi magna suadeat ratio. l. 70. §. 5. ff. de Fidejussoribus. Quidam tamen thesin & rectè procedere non opinantur, si prius de condemnati crimine apertissime non constiterit, adeoque reus de innocentia protestatus fuerit. Tiraquellus d. l. citans pro se Lucam de Penn. in l. 1. Columna. 7. Vers. sed pone damnatus est aliquis. C. de Desertorib. & Occultatorib. lib. 12.

XXXIV.

Sicuti lapsus in terram rupto laqueo factus, furem à pœna non liberat; multo minus puella furem ad mortem damnatum in matrimonium petens eum liberabit à pœna, per rationes supra adductas, quibus accedit, quod solius Principis sit pœnam remittere.

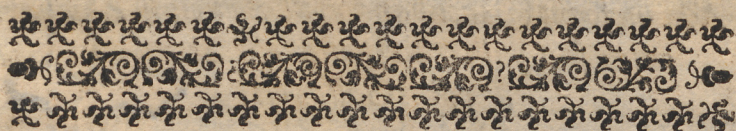
l. 27.

l. 27. in pr. ff. de penis. l. 8. C. ad l. Jul. de vi publ. & facit pro hac sententia. Schneidev. ad rubric. Inst. hic. n. 3. per d. l. 8. Treutlerus disp. 30. thes. 3. lit. g. vol. secundo. Henonius disp. 18. cont. 11. in fin. Vasquius illust. controu. c. 48. n. 15. quibus contradicit Suarez. in addition. ad Gomes. tom 3. variar. res. c. 13. n. 37. Clarus s. sentent. §. fin. quest. 89. n. 6. per cap. inter opera X. de Sponsalibus, moti hâc ratione quod per matrimonium reo major quam per mortem imponi pena videatur, sicuti ait Setserus disp. Inst. 28. Corol. 1.

XXXV.

Cadavera furum ita suspenforum cognatis petentibus Magistratus ex humanitate non denegabit per. l. 3. de cadaverib. punitor. l. 11. C. de religios. can. 30. caus. 13. quest. 2. can. 15. c. 23. quest. 5. Deuteron. 21. vers. 22. & 23. licet hoc hodie consuetudine Germaniæ abolitū & ut suspenforum cadavera non sepeliantur, sed in patibulo, ut illorum conspectu alij à similibus facinoribus deterreantur, relinqui soleant, ubi vis ferè receptum sit. arg. l. 28. §. 15. l. 16. §. ult. ff. de penis. Setserus d. disp. 28. Coroll. 3. & hîc in nomine Patr. & Filii & Spirit. Sanct. quorum unam Deitatem sub pari Majestate & sub pia Trinitate credimus. l. 1. in fine principii. C. de Summa Trinit.

Disputationi finem faciemus.

COROLLARIA.

Patrem posse esse servum filii, & filium Servum patris de jure civili arbitramur.

II.

Vulgò quod insulse fertur: Juristen sind böse Christen/ falsissimum imò injuriosum est.

III. Ju-

III.

Judicem secundum acta & probata, non conscientiam judicare, jure civili melius est.

IV.

Fur non in alio quam delicti loco puniri debet, nisi remissio concessa sit.

V.

Probam aqua frigida in multis Westphaliae locis receptam ab omni judicis tribunali tanquam impiam relegamus.

VI.

Rei immobilis quoque depositum esse putamus.

Paradoxon.

Gallus Sempronij niger continuò in domo Caji cum alba gallina Titii versatur, quæ ibidem in domo Caji ova peperit, hæc ova alia gallina nigra Mævii fovit & incubando pullos exclusit. Quæ, cujus sint pulli? Respond. esse Sempronij, cujus Gallus est.

cas. 461. n. 10. Schneidevvinus ad S. 4. n. 5. Inst.
cont. 3. ex facti circumstantiis & personæ statu
nandum arbitramur. per. l. 10. S. 5. de quæstion.
tari l. 55. ff. Locati. l. 51. ff. pro Socio. l. 51. ff.
Uxor.

XXVI.

Illa autem res furtiva inquisita, apud fu
ad mortem à iudice condemnato, non fisco et
subtrahitur, revertitur. Iniquum enim esset es
lumentum fiscum capere l. 1. C. de naufragi.
calamitate adaugere. l. 14. ff. de off. Præsid. & c
conciliare non liceat. c. petitis X. de privilegiis.
captiv. & postlimin. rev. & l. 22. C. de panis. q
num rei qui nihil admisit propter delictum tu
suà: textus est aliàs expressus de jure hodierno
V. art. 207. Ita Damhoud. in præct. crim. c. 120
tract. de Mandatū. Schneidevvinus ad S. fin. n. 8

XXVII.

Condictio Furtiva quæ actio personalis est
Dominii non onerat, sed sufficit Dominum ve
ff. de cond. furt. rem furto ablatam sibi dari op
14. Inst. de actiō. quod tamen contra natura
nis in hac speciali condictione receptum esse
enim nulla est, quæ datur Dominis. l. 12. pr. e
dict. furtiva. S. 14. Inst. de act. qui id singulari
hæc conditio tantum adversus furem & ejus
7. S. 2. ff. de condict. furt. licet non possideat.
S. fin. & quidem rei recipiendæ nomine. l. 54.
de actiō. & gratiâ ejus quod interest agentis.
ff. de condict. furt. idque si res exstet, quod si ei
conditio æstimationis locum habebit. l. 8.
circa quam id tempus spectandum, quo res un
maximè cum fur rem deteriore factam dan

B 2

the scale towards document

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11

Patch Reference numbers on UTT

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.